

b) že výpověď odporuje § 12 náhr. zák. ohledně doby, jak výpověď je dáti a § 24 č. 3 náhr. zák., dle něhož je označiti dle kalendáře počátek a konec výpovědi a vyhlásiti na soudní desce,

c) že výpověď nebyla doručena soudu svěřenskému, že nebyl řádně ustanoven opatrovník,

d) že právní poučení dané straně je v rozporu z ustanovením § 20 náhr. zák.

vytýká stížnost vesměs porušení ustanovení části I. lit. c) náhr. zák. Pro porušení těchto ustanovení je pak dle § 20 náhr. zák. přípustna stížnost k nadřízenému soudu a nemůže tedy o výtkách těch judikovati nss. — —

Konečně i námitky, že se st-li vypovídá hospodaření pouze na části jím obhospodařovaných nemovitostí bez ohledu na to, bude-li moci na zbytku řádně hospodařiti a že výpověď byla dána, aniž bylo se st-lem jednáno, směřují proti té složce výpovědi, jež jest pouhým prohlášením strany a nikoli proti nějakému rozhodnutí o otázce, o níž přísluší stpú-u rozhodovati jako úřadu administrativnímu. Jsou tedy i tyto výtky s hlediska § 2 zák. o ss nepřipustny.

Vycházeje z těchto úvah, odmítl nss stížnost, která obsahuje jen nepřipustné námitky.

Č. 3520.

Župy. — Veřejní zaměstnanci (Slovensko): * Příslušnost municipálních (administrativních) výborů k rozhodování o zaopatřovacích požitcích bývalých župních úředníků přešla dnem 1. ledna 1923 na nové župní úřady v základě § 6 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. — nikoli na základě § 3 nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.

(Nález ze dne 25. dubna 1924 č. 6711).

Prejudikatura: Boh. 1016 adm.

Věc: Jan K. ve Velkých D. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti župnímu úřadu ve Zvoleni stran zaopatřovacích požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad podle § 7 zák. z 22. března 1920 č. 210 Sb. a § 3 nař. z 21. května 1920 č. 361 Sb. žádost st-le — bývalého hlavního služného v bývalé župě Novohradské — ze 17. července 1921 za vyměření pense. — — —

V rozhodnutí uvedl žal. úřad, že bylo vydáno na základě plné moci dané županům v § 3 nař. č. 310 z r. 1922.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí neshledal nss důvodnou, — —

Není zejména důvodná námitka, že žal. župní úřad nebyl kompetentním vydati nař. rozhodnutí, jímž odepřel st-li nárok na zaopatřovací požitky, ježto prý v záležitostech pensiovaní bývalých župních úředníků nepřevzatých do státní služby rozhoduje podle § 4 nař. z 21. května 1920 č. 361 Sb. ministr vnitra.

Jest sice pravda, že ani zák. z 22. března 1920 č. 210 Sb. ani nař. z 21. května 1920 č. 361 Sb. nemají ustanovení o tom, který orgán jest povolán rozhodovati o tom, zda a jaké zaopatřovací požitky přísluší bývalým župním zaměstnancům, kteří nebyli převzati podle cit. zák. do služeb státu čsl.; cit. nař. obsahuje kompetenční předpis pouze pro rozhodnutí o žádostech býv. župních zaměstnanců za přijetí do státní

služby a ohledně propuštění zaměstnanců těch ze služby v případech uvedených v § 8, odst. 2, cit. zák., a v t ě c h t o záležitostech rozhoduje ovšem ministr vnitra (§§ 4 a 5 cit. nař.).

Ani z cit. zák., ani z cit. nař. nelze dovoditi, že by tyto normy byly zamýšlely přikázati také rozhodování o nárocích býv. župních zaměstnanců na zaopatřovací požitky do kompetence ministry, naopak, odkazuje-li cit. zák., pokud jde o zaopatřovací požitky zaměstnanců těch v § 8, odst. 1, zcela všeobecně a bez omezení na platné uherské zák., nelze než souditi, že zák. nechtěl nic měniti na dosavadních předpisech uherských, upravujících otázku kompetence k rozhodování ve věcech zaopatřovacích požitků župních zaměstnanců.

Takovouto kompetenční normou jsou pak ustanoveni v § 47 lit. i) zák. čl. XXI : 1886 a § 45 zák. čl. XXVI : 1896, podle nichž náleží rozhodovati o otázce, má-li župní zaměstnanec právní nárok na zaopatřovací požitky čili nic, jakož i o výši těchto požitků, municipálním výborům.

Příslušnost municipálních výborů přešla v důsledku §§ 1 a 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. na administrativní výbory (srovnej nál. nss-u Boh. 1016 adm.), a s těchto — počínajíc dnem 1. ledna 1923 (§§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.) — podle § 6 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. na nové župní úřady.

Byl tedy žal. župní úřad v den 23. srpna 1923 kompetentním vydati nař. rozhodnutí, kterým odepřel přiznati st-li, jak nesporno, býv. župnímu úředníku, nárok na zaopatřovací požitky.

Pokud jde o kompetenci žal. úřadu, vytýká st-l také ještě, že žal. úřad neprávem dovolal se v nař. rozhodnutí k odůvodnění své kompetence § 3 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb. V § 3 tohoto nař. stanoví se, že dokud nebudou ustanovena župní zastupitelstva, župní a okresní výbory, vykonává práva jim příslušející župan, resp. okresní náčelník. Jedná tedy § 3 cit. nař. pouze o dočasném přesunu kompetence určitých orgánů nové župní a okresní správy na Slovensku, upravené zák. č. 126/1920, na přednosty nových župních a okresních úřadů; § 3 cit. nař. netýká se však vůbec přesunu kompetence orgánů dřívější župní (komitátní) správy na Slovensku na nové župní neb okresní úřady, tudíž také ne přesunu kompetence municipálních, pokud se týče administrativních výborů na nové župní úřady; přesun této kompetence na nové župní úřady jest upraven v § 6 zák. č. 126 z r. 1920.

Z těchto úvah plyne, že žal. úřad dovolal se k odůvodnění své kompetence v daném případě, kdy jde o záležitost, která náležela před 1. lednem 1923 do pravomoci municipálních, pokud se týče administrativních výborů, neprávem § 3 cit. nař. č. 310 z r. 1922. Leč tato nesprávná citace právní normy při odůvodnění kompetence žal. úřadu nemohla ještě vésti k zrušení nař. rozhodnutí, když jinak — jak svrchu bylo dovozeno — byl žal. úřad po zákonu kompetentním vydati nař. rozhodnutí. — — —

Z těchto příčin bylo stížnost zamítnouti.

Č. 3521.

Pozemková reforma: Státní pozemkový úřad má sice právo rozhodovati bez žádosti stran z moci úřední o tom, je-li určitá nemo-